

Herbert Tingsten hos Ollenhauer: Västtysklands ungdom obesmittad av nazism

BONN, söndag.
Den socialdemokratiska ledaren Erich Ollenhauer omtalas ofta med vänlig överlägsenhet; man talar om hygglighet, älskvärdhet och hederlighet, inte om begåvning och betydenhet. Någon stor talare eller skribent är förvisso inte oppositionspartiets ledare sedan bortåt tre år. Han saknar Adenauers auktoritet och särpräglade personlighet. Han saknar också sin företrädare Kurt Schumachers skärpa och lidelse.

Erich Ollenhauer, västtyska socialdemokraternas ledare.

De båda chefer socialdemokratin haft sedan andra världskriget är helt olika typer. Då jag för fem år sedan träffade Schumacher talade han till den ensamme intervjuares med en våldsam energi, som om han framför sig haft en publik på några tusen väljare. Ollenhauer resonerar tvyligt och omväxlande, men lugnt, gemyttigt, utan överdrifter och utan självhävdelse.

Han verkar god ordinär politiker, ledare av mera demokratiskt snitt än de båda män med vilka det är naturligt att jämföra honom. Man förstår väl att hans vänliga naturlighet gör honom populär, man förstår också att han är mera talesman än ledare.

Jag ställer samma frågor till Ollenhauer som förut till förbundskanslern. Sättet att svara är helt olika; Adenauer talar som om han

Forts. sidan tre, spält ett.

W
m